

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Kanderu a členov senátu JUDr. Pavla Tomana a JUDr. Pavla Farkaša, v trestnej veci obvineného **M. W.**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod. sp. zn. 2 T 65/04, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15. októbra 2008 v Bratislave, prerokoval dovolanie obvineného, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, z 9. novembra 2006, sp. zn. 2 To 86/2006 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **M. W.** **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 27. marca 2006, sp. zn. 2 T 65/04, bol obvinený **M. W.** uznaný vinným z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006. Podľa § 250 ods. 3 Tr. zák. mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, so zaradením na jeho výkon podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do druhej nápravovýchovej skupiny a bol zaviazaný na náhradu škody.

Krajský súd v Bratislave odvolanie obvineného podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie obvinený **M. W.**.

V písomných dôvodoch dovolania v podstate uviedol, že nezákonným a neúplným vykonaním dokazovania došlo k porušeniu zákona, ktoré zásadne ovplyvnilo rozhodnutie súdov v tom smere, že nebol náležite objasnený skutkový stav veci. V ďalšom sa obvinený zaoberal podrobne vyhodnoteniu dôveryhodnosti výpovedí svedkyne **M. V.** a tiež

výpovediam ďalších svedkov. Uviedol, že súdy sa v prerokovávanej veci neriadili dôsledne zásadou trestného konania „in dubio pro reo“. V konaní neboli odstránené rozpory vo výpovediach svedkov a neboli zabezpečené všetky listinné a iné dôkazy, ktoré by mali rozhodujúci vplyv na posúdenie viny obvineného. Obvinený v postupe súdov vidí dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por. a domáhal sa vyslovenia porušenia zákona v neprospech obvineného, zrušenia napadnutých rozhodnutí súdov a vrátenie veci na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podaného dovolania preskúmal výroky napadnutých rozhodnutí a zistil, že dovolanie nie je dôvodné.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V prvom rade je potrebné uviesť, že je vecou súdu rozhodujúceho v konkrétnej veci, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná. Namietnuť rozsah vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenie môže procesná strana iba v rámci riadneho opravného prostriedku – odvolania. Zákonnosť vykonania dôkazov sa posudzuje v intenciách Trestného poriadku, ktorý vykonávanie jednotlivých dôkazov upravuje. Skutočnosť, že procesná strana (obvinený) má odlišný názor na rozsah vykonaného dokazovania, resp. jeho vyhodnotenie, nemôže byť podkladom pre záver o nezákonnosti postupu súdu pri vykonávaní dôkazov. Je evidentné, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. daný nie je.

Rovnako tak z citovaných ustanovení Trestného poriadku je zrejmé, že dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistili súdy prvého a druhého stupňa a tento nemôže skúmať ani meniť. Taktiež dovolací súd nemôže posudzovať závery vykonaného dokazovania súdom rozhodujúcim vo veci, ak právne posúdenie zisteného skutku je správne a neboli nesprávne použité ani iné hmotnoprávne ustanovenia. V tomto ustanovení je vyjadrený princíp dvojinstančnosti trestného konania, pričom dovolanie je mimoriadnym opravným

prostriedkom, ktorý je možné podať iba za splnenia zákonom stanovených podmienok a z presne vymedzených dôvodov. Skutočnosť, že obvinený sa domnieva, že dokazovanie nebolo vykonané v potrebnom rozsahu, resp. že vykonané dôkazy neodôvodňujú záver o jeho vine, nie je možné posudzovať ako nesprávne právne posúdenie skutku zo strany súdu rozhodujúceho vo veci. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda taktiež zistený nebol.

Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky dovoľanie obvineného M. W. odmietol na neverejnom zasadnutí a to bez preskúmania veci.

P o č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 15. októbra 2008

JUDr. Jozef K a n d e r a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová